

Lanzarote kampte in het verleden met een ernstig watertekort. Voordat in 1964 de eerste onziltingsinstallatie in gebruik werd genomen, moest al het water per schip worden aangevoerd. Nu is ieder groot complex voorzien van een eigen installatie.

We ontmoeten een groep Duitse wandelaars die vergezeld zijn van een gids. Veel wandelaars hebben we tijdens deze trekking niet ontmoet.

De naam Canarische Eilanden kan gelinkt worden aan het Latijnse Canariae Insulae wat eiland van de honden betekent. Oorspronkelijk werd deze naam alleen aan het eiland Gran Canaria gegeven. Over de reden van deze naamgeving verschillen de meningen.

Volgens het ene verhaal komt de naam voort uit het feit dat er op het eiland veel grote honden leefden. Anderen speculeren dat met de honden eigenlijk de zehonden bedoeld worden die ooit in de oceaan rondom de Canarische Eilanden leefden maar daar tegenwoordig niet meer voorkomen. Een derde verklaring voor de naam is dat de oorspronkelijke bewoners, de Guanches, honden als heilige dieren beschouwden.

De connectie met honden is terug te vinden in het wapen van de Canarische Eilanden waar twee honden op afgebeeld zijn. Vast staat dat de Canarische Eilanden in ieder geval niet vernoemd zijn naar de gelijknamige vogel, de kanarie. Het is andersom: deze vogelsoort is vernoemd naar de eilandengroep, waar ze nog altijd in het wild voorkomt.

De oorspronkelijke bevolking van de Canarische Eilanden, voor de verovering door de Spanjaarden in de vijftiende eeuw, zijn de Guanchen. De eerste Guanchen verzamelden eetbare gewassen en vingen vis.

Later ontwikkelden ze technieken om gewassen te kunnen verbouwen en gingen ze vee houden. Gebruiksvoorwerpen maakten ze van aardewerk, steen en hout. Ze hulden zich in geitenvellen.

Toen de eerste Spanjaarden op de eilandengroep verschenen woonden de meeste eilandbewoners in grotten; slechts enkele families op Gran Canaria woonden in hutten. Een historische bijzonderheid is de gefloten taal, Silbo, die op La Gomera tot op heden als levende traditie bewaard is gebleven.

We eindigen vandaag aan het strand van Papagayo of Playas del Papagayo. Hier bevindt zich ook één van de drie campings die Lanzarote rijk is. De campings zijn enkel maar geopend van juni tot september.

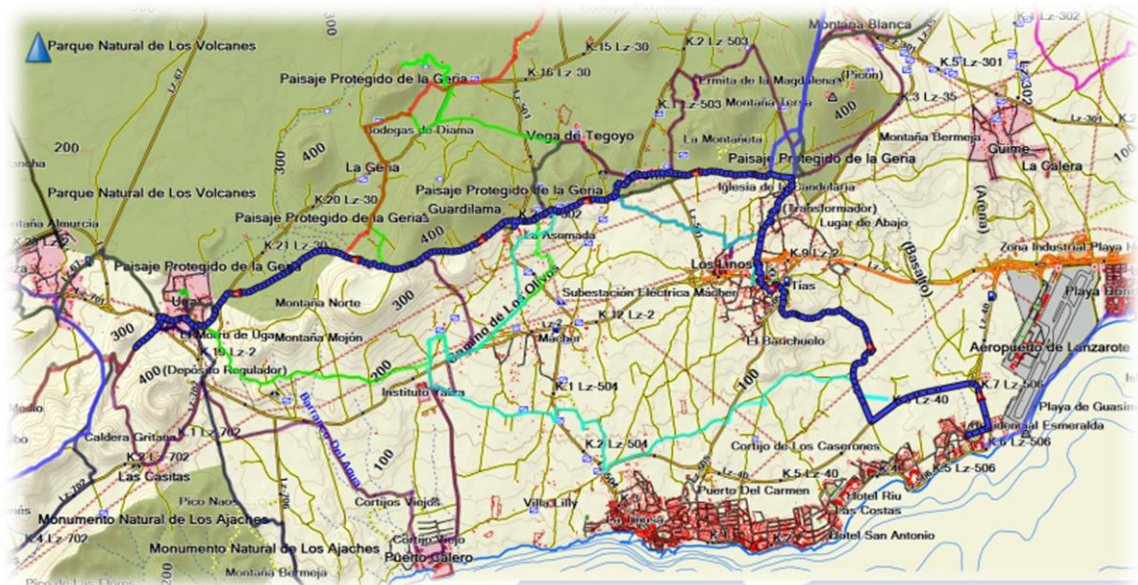

De kust rondom Punta de Papagayo is vrij ruig. Hier zie je vooral kliffen waar de stranden tussen liggen. Een aantal van de stranden liggen daarom heerlijk beschermd in baaien. Dit zorgt ten eerste voor een natuurlijke bescherming tegen de wind. Ten tweede zorgt het voor de nodige hoeveelheid privacy. Niet voor niets dat daarom juist deze stranden zo populair zijn bij de nudisten.

Zaterdag 15 november 2014

- Van : Yaiza
- Naar : Arrecife
- Afstand : 27 km
- Duur : 8 uur

Camino Natural de Lanzarote GR-131

Parque Natural Las Volcanes

Patrimonio Prehistórico La Cueva

ZEPA
Zona Especial de Protección

Red Canaria de Espacios Naturales Protegidos

GR 131

Camino Naturales

Parque Natural de Uga en la zona de la Cueva de las Manos

Parque natural de Uga en La Cueva de Uga

Uga y Uga de las Manos en el contexto de la zona especial ZEPA

La historia de las dunas de la Cueva de Uga

Uga
El núcleo de Uga pertenece al municipio de Teguise, dentro del territorio afectado por las cenizas de la gran explosión de los cerros de 1730, volviendo a asentarse en sus bondas.

Es una localidad eminentemente agrícola y ganadera, abasteciendo la mayoría de las doncellas que hoy día se dedican a la actividad de cultivo de tomate en el Parque Nacional de Timanfaya.

En su entorno, una vez más, encontramos el desarrollo arquitectónico de Lanzarote conjugado con fuertes referencias a la vida del presente, que se manifiesta por el nombre de un aborigen de esta zona: *Uga* o *Uga*, a ser que hoy ha sido convertido hoy.

Uga
The nucleus of Uga belongs to the municipality of Teguise, being one of the places affected by the large eruption during the eruption of 1730, having again settled in its bonds.

It is a mainly agricultural and cattle location, "feeding" most of the "doncellas" which are dedicated to the current activity of growing today in the National Park of Timanfaya.

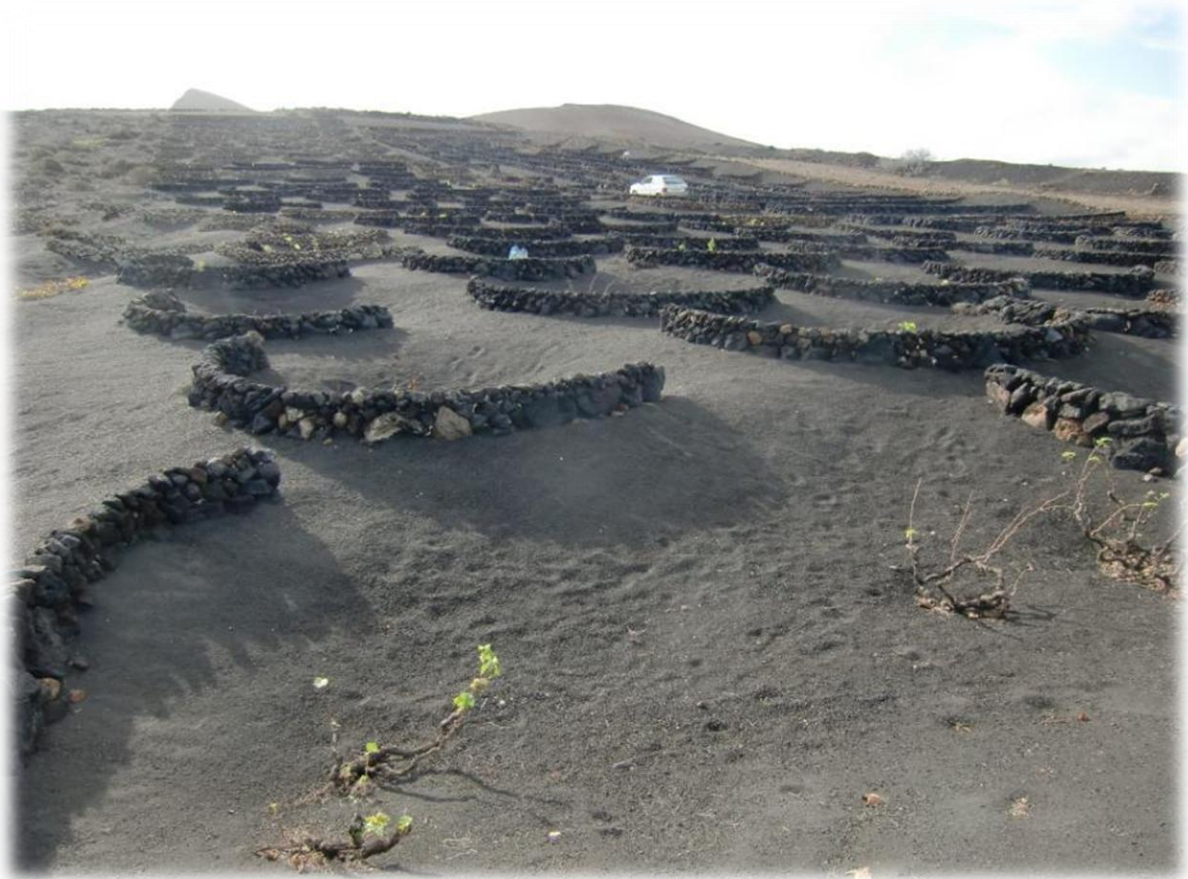
On its limits, one can see the traditional architecture of Lanzarote conjugating with strong references to the present, which is reflected in the name of an aboriginal person from the area: *Uga*, a ser that has just been converted today.

Prohibido

- No alcohol
- No smoking
- No dogs
- No fire
- No litter
- No feeding
- No climbing
- No vehicles

We doen vandaag terug een gedeelte van de GR 131 en meer bepaald het gedeelte dat zich bevindt in de wijnstreek van La Geria.

Op weinig plaatsen in de wereld moet je zoveel moeite doen om wijn te maken als in Lanzarote. Op uitgestrekte velden van zwarte vulkanische as wordt hier wijnstok per wijnstok ingegraven en ommuurd.

Aan de randen van dit lavaveld heeft zich een uniek wijngaardveld gevormd van miljarden kleine steentjes van vulkanische as ("lapilli" genaamd). In dat pikzwarte gloeiende landschap werden duizenden wijnstokken aangeplant. Niet op de gebruikelijke manier, dat is hier niet mogelijk, vooral door het constante gebrek aan regen en grondwater.

Letterlijk wijnstok per wijnstok moet in een kuil ingegraven worden in de vulkanische as. Slechts op die manier kan het weinige vocht uit de nachtelijke zeewind geabsorbeerd worden door het poreuze zwarte gruis, waarna het overdag in de kuil van de wijnstok loopt zodat de plant het nodige water krijgt.

Rond elke wijnstok wordt ook nog een halfrond muurtje van stenen gebouwd, om de plant te beschermen tegen de Saharawind die zo krachtig kan waaien dat het de bloesem zou vernietigen of de druiven zouden verschrompelen. Dit arbeidsintensieve systeem van wijnbouw wordt hier al toegepast sinds de achttiende eeuw.

De combinatie van zwarte as, glooiingen en bergen, kuilen, muurtjes en knoestige wijnstokken vormt een magisch, surrealistisch landschap, dat nog het meest aan een maanlandschap doet denken. Het Museum of Modern Art in New York heeft er al eens een tentoonstelling aan gewijd, en het wijngebied werd uitgeroepen tot beschermd natuurgebied.

Lanzarote heeft maar een kleine luchthaven maar het is er toch steeds behoorlijk druk. De luchthaven ligt aan de zee maar men heeft wel een weg gelaten zodat de voetgangers en de fietsers rond de luchthaven kunnen.

In Lanzarote mag men de huizen, bij wet, enkel in het wit schilderen. Het hout van ramen en dergelijke, mag enkel groen, bruin en blauw worden geverfd.

Een groepje jongeren is al duidelijk in kerststemming. Hier en daar steekt lavagesteente boven het zeeoppervlak uit. Rond de stranden behoudt men deze lava omdat dit de haaien tegen houdt.

Zondag 16 november 2014

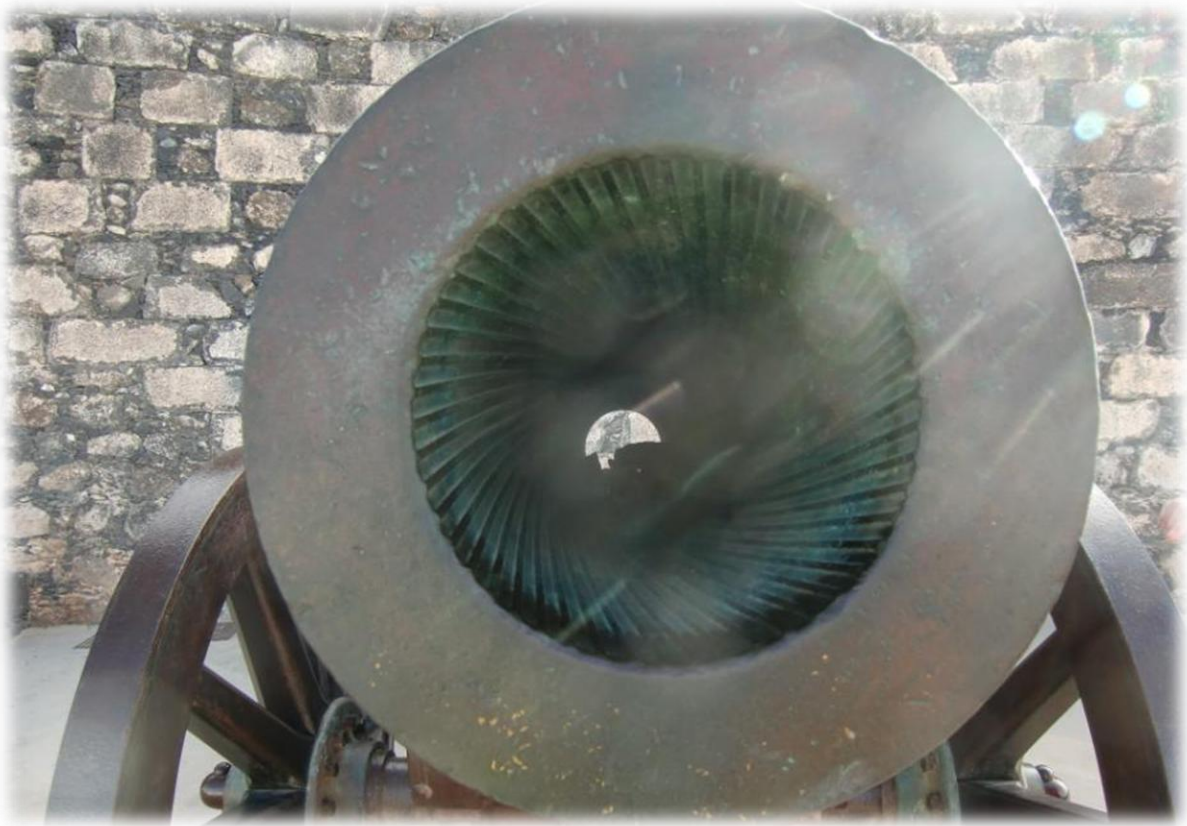
Op zondag rijden er zeer weinig bussen. We besluiten dan ook om vandaag de stad Arrecife te bezoeken.

Op een halve dag heb je Arrecife volledig gezien. Er zijn veerverbindingen met de eilanden Tenerife en Gran Canaria en met het vasteland van Spanje (Cadiz). Ook is er een veerverbinding met het eiland Fuerteventura.

Het kasteel San Gabriel (Castillo San Gabriel) is door middel van twee wandelpaden en bruggen met de stad verbonden. Het kasteel is van de zestiende eeuw. De twee kanonnen hebben een bereik van 6 km.

Vandaag hebben we ongeveer 10 km afgelegd. In totaal hebben we deze week 179 km afgelegd of een gemiddelde van 26 km per dag. We hebben slechts één keer onze regenkledij moeten aantrekken voor één plensbui en af en toe kwam er wel wat gemiezer uit een voorbijrijvende donkere wolk. Maar voor de rest hebben we alle dagen zon gehad met temperaturen tussen de 22 en 25 graden.

Andere reisverslagen van deze jongen kun je terugvinden op www.berglucht.be en vervolgens de link "GR50+" aanklikken of op www.ludwighaese.be

Ludwig D'Haese : benaltijdweg@gmail.com

René Van der Veken : rene_vander_veken@hotmail.com

Tekst en foto's : Ludwig D'Haese